

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Уперше відповідальність за якість продукції була введена у колишньому СРСР інструкцією Держарбітражу СРСР від 29 серпня 1939 р., затвердженою Радою народних комісарів СРСР, де була встановлена штрафна матеріальна відповідальність за поставку недоброякісної продукції. Отже, з 30-х років минулого століття вводиться відповідальність за поставку недоброякісної продукції незалежно від наявності договору, що сприяло захисту інтересів споживача та народного господарства загалом. Однак лише встановленням відповідальності забезпечувати якість вироблюваної продукції неможливо, тому в країні почали розробляти господарсько-правові засоби забезпечення якості товарів, робіт та послуг.

Прийнято вважати, що системний підхід до поліпшення якості промислової продукції застосовується з 1955 р., коли була введена системи бездефектного виготовлення продукції (БВП) та здачі її ВТК. Система включала низку організаційних, економічних, соціальних, правових, у меншому ступені технологічних заходів, спрямованих на забезпечення якості продукції у процесі її виробництва.

У системі було передбачено постійне вдосконалювання виробничих процесів, забезпечення дотримання технологічної дисципліни та ритмічності роботи, підвищення кваліфікації її виробничих виконавців, застосування методів і форм контролю якості продукції.

Отже, початок правового регулювання якості у нашій країні був покладений радянським законодавством. Ще в радянському законодавстві вперше були закріплені обов'язки підприємств щодо забезпечення якості продукції державним стандартам або затвердженим технічним умовам, створені системи контролю якості на підприємствах, представництва окремих споживачів для приймання за якістю, спеціальні бюро товарних експертиз, вжиті інші заходи державного забезпечення доброякісності продукції, що постачається і продається.

Встановлено, що за допомогою встановлення однакових вимог до якості готової продукції, а також норм, вимог і методів у галузі її проектування й вироблення єдності та правильності вимірів у країні, встановлення єдиних систем документації, класифікації й кодування, а також систем показників якості продукції держава впливала на суспільні відносини та зв'язки в галузі якості продукції.

На нашу думку, на сучасному етапі доцільно застосувати досвід колишнього СРСР у забезпеченні якості продукції, що сприятиме підвищенню показників вітчизняного виробництва та конкурентоспроможності продукції.

В. Ковальчук

Науковий керівник – к.ю.н., ас. Хомишин І. Ю.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ БОРОТБИ З КОНТРАФАКТНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД*

Динаміка товарообігу у світі щороку виходить на новий рівень, відкриваючи тим самим нові ринки збуту. Поряд з такими позитивними змінами мають місце і негативні явища, такі як вироблення та експорт-імпорт контрафактної продукції.

Загалом прийнято розділяти ринок контрафактних товарів на основний та другорядний [1, с. 5]. До першого відносять ринкові відносини між споживачем та суб'єктом збуту підробленого товару, в тому випадку, коли покупець вірить в автентичне походження даного виробу. В межах другорядного ринку покупець свідомо купує контрафактну продукцію, керуючись при цьому різними соціальними чинниками: від грошової неспроможності до небажання слідувати законам та тенденціям суспільства.

Особливо актуальним це питання постало з часу розширення азіатського ринку як одного з найбільших товарно-виробничих ресурсів міжнародної сфери охоплення.

Система органів державної влади України, які в межах своїх повноважень та на основі закону здійснюють адміністрування правовідносин в сфері інтелектуальної власності, спрямовує свою діяльність на забезпечення охорони та захисту об'єктів права інтелектуальної власності, в тому числі і виконання

---

* **Перше місце по Інституту.** Рекомендовано до опублікування у збірнику тез 70-ї СНТК НУ «Львівська політехніка».